

VIII

Тъкмо в този момент пристигнаха три самолета. Членовете на експедицията се събраха само в единия транспортен самолет.

Скоро нощта щеше да падне, но самолетите, придружавани от хеликоптерите, се отправиха към главната база на Световната Академия на науките.

- Все пак се сетиха за нас, горките мъченици – рече Пит Стендсън, зарадван от това, че скоро щеше да свърши тази злополучна експедиция. А напоследък се бяха напатели много от опасности, застрашаващи живота на всички, който неведнъж вися на косъм...

Учените въздъхваха облекчено, радостните им лица се различаваха коренно от тези в началото.

Симон Бланк беше най-радостен от всички. Той беше щастлив, че нито един човек от експедицията не беше загинал и че всички се завръщаха живи и здрави след толкова неволи. Е, да, разбира се, че всеки беше отслабнал с няколко килограма и че брадите бяха закрили лицата на много, но щом се приберяха, хората щяха да се оправят.

А най-повишено беше настроението на Пит Стендсън. Той помоли мексиканския ботаник Алехо Фернандес да посвири малко на хармониката си, която имаше доста фалшив глас. Но това не попречи на веселбата, която се развихри с цялата си сила на борда на самолета, пътуващ към главната база на Академията.

След около час самолетът започна да се приземява. Долу се виждаха светлините на Базата. Скоро членовете на завършилата вече експедиция усетиха твърдата почва под колелата на самолета.

Всички се бяха преоблекли и когато наскачаха от самолета, нямаше и помен от билите допреди малко окаяници.

А каква радост беше настъпила. Тук бяха дошли много учени, които бяха предложили организирането на тази експедиция.

Председателят на Световната Академия на науките поздрави благополучно завърналите се членове на експедицията и награди всички с почетни звания и парични възнаграждения.

На другия ден Светослав Петров даде да отпечатат дневника му, в който се описваха всички негови открития по време на експедицията и всички приключения на членовете на тази експедиция, ръководена от Симон Бланк.

Макар че не беше много успешна експедицията, Симон Бланк, подкрепен от всичките си приятели, реши да организира нова експедиция, но този път в ледовете на Антарктида.

Решиха в скоро време да тръгнат, но да се екипират по-добре, отколкото в току-що завършилата експедиция сред джунглите.

(Плевен, 9.1.1972 г.)